

5 ئايەت

سۈرە فەلەق

مەككىدە نازىل بولغان

سۈرە فەلەق بىلەن سۈرە ناسنىڭ تەپسىرى

فەلەق بىلەن ناس سۈرىسى ھەققىدە ئىبنى مەسئۇدنىڭ كۆز قارشى توغرىسىدا

ئىمام ئەھمەد زەر ئىبنى ھەبەشنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن ئۇبەي ئىبنى كەئبىكە: ئىبنى مەسئۇد فەلەق ۋە ناس سۈرىلىرىنى ئۆز ئالدىغا يازغان قۇرئانغا يازماپتۇ، دېدىم. ئۇبەي ئىبنى كەئب: مەن گۇۋاھلىق بېرىمەنكى، پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام ماڭا جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرئەلەيھىسسالامنى سۈرە فەلەق بىلەن سۈرە ناسنى ئوقۇشقا بۇيرۇغانلىقىنى ۋە ئۆزىنىڭ ئۇ ئىككى سۈرىنى ئوقۇغانلىقىنى خەۋەر بەردى. شۇنىڭ ئۈچۈن بىزمۇ پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام ئوقۇغاننى (يەنى ئۇ ئوقۇغان سۈرىلەرنى) ئوقۇيمىز، دېدى.

بۇ ئىككى سۈرىنىڭ پەزىلىتى توغرىسىدا

ئىمام مۇسلىم ئۇقبە ئىبنى ئامىردىن پەيغەمبەرئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بۇ كىچىك ئوخشىشى كۆرۈلۈپ باقمىغان ئايەتلەرنىڭ چۈشكەنلىكىنى كۆرمىدىڭمۇ؟ (ئۇ بولسىمۇ) فەلەق ۋە ناس سۈرىلىرىدۇر» بۇ ھەدىسنى ئىمام ئەھمەد، تىرمىزى ۋە نەسەئى قاتارلىقلارمۇ رىۋايەت قىلدى.

ئىمام ئەھمەد ئۇقبە ئىبنى ئامىرنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن پەيغەمبەرئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇلۇغىنى بىر ئوڭكۈردە يېتىلىۋالغان ئىدىم. توساتتىن پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام: «ئى ئۇقبە سەنمۇ مەنمەسەن؟» دېدى. مەن: گۇناھ بولۇپ قالارمىكەن دەپ قورقۇۋاتمەن، دېدىم. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام (ئۇلادىن) چۈشۈپ بەردى. مەن (ئۇلادىغا) ئازراققىنا مىندىم. ئاندىن يەنە پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام مىندى. بىر ئازدىن كېيىن پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام: «ئى ئۇقبە! مەن ساڭا كىشىلەر ئوقۇغان سۈرىلەرنىڭ ئىچىدە ئەڭ ياخشى بولغان ئىككى سۈرىنى ئۆگىتىپ قويايمۇ؟» دېدى. مەن: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! شۇنداق قىل، دېدىم. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام ماڭا فەلەق ۋە ناس سۈرىلىرىنى ئوقۇپ بەردى. ئاندىن نامازنىڭ ۋاقتى كېلىپ پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام نامازغا تۇردى ۋە نامازدا بۇ ئىككى سۈرىنى ئوقۇدى. نامازدىن كېيىن پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام يېنىمدىن ئۆتۈۋېتىپ: «ئى ئۇقبە! قانداقراق ئىكەن. سەن بۇ ئىككى سۈرىنى ھەر قېتىم ئوخلىماقچى بولغان چېغىڭدا ۋە ئۇيغۇدىن ئويغانغان چېغىڭدا ئوقۇغىن» دېدى. بۇ ھەدىسنى نەسەئى ۋە ئەبۇداۋۇدۇمۇ رىۋايەت قىلدى.

نەسائى ئۇقبە ئىبنى ئامىردىن پەيغەمبەرئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ھەقىقەتەن كىشىلەر سۈرە فەلەق ۋە سۈرە ناس بىلەن ئاللا تائالاغا سېغىنىپ پاناھ تىلىگەندەك بىرەر نەرسە بىلەن ئاللا تائالاغا سېغىنىپ پاناھ تىلەپ باقمىدى».

نەسائى ئۇقبە ئىبنى ئامىرنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ، مەن: پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە كېتىۋاتاتتىم، پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام: «ئى ئۇقبە! ئوقۇ» دېدى. مەن: نېمىنى ئوقۇيمەن؟ دېدىم. پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام بىر ئاز جىم تۇرغاندىن كېيىن يەنە: «ئوقۇ» دېدى. مەن ئى ئاللا نىڭ پەيغەمبىرى! نېمىنى ئوقۇيمەن؟ دېدىم. پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام: «سۈرە فەلەقنى» ئوقۇ» دېدى. مەن ئۇنى تاكى ئاخىرىغىچە ئوقۇدۇم. ئاندىن پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام: «ئوقۇ» دېدى. مەن: ئى ئاللا نىڭ پەيغەمبىرى! نېمىنى ئوقۇيمەن؟ دېدىم. پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام: «سۈرە ناسنى» ئوقۇ» دېدى. مەن ئۇنىمۇ تاكى ئاخىرىغىچە ئوقۇدۇم. شۇ چاغدا پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام: «بىر كىشى مۇشۇنىڭغا ئوخشاش (بىر نەرسە بىلەن ئاللا تائالادىن) بىرەر نەرسە سوراپ باقمىغان ۋە بىر كىشى مۇشۇنىڭغا ئوخشاش (بىر نەرسە بىلەن ئاللا تائالاغا سېغىنىپ) پاناھ تىلەپ باقمىغان» دېدى.

نەسائى ئىبنى ئابىس جۇھەننىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ، پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئى ئىبنى ئابىس مەن سېنى ئاللا تائالاغا سېغىنىپ پاناھ تىلىگۈچىلەر پاناھ تىلەيدىغان ئەڭ ياخشى نەرسىگە باشلاپ قويمايمۇ؟» دېدى. ئۇ: ئى ئاللا نىڭ پەيغەمبىرى! شۇنداق قىل، دېدى. پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام: «سۈرە فەلەق بىلەن سۈرە ناستىن ئىبارەت ئىككى سۈرە (ئاللا تائالاغا سېغىنىپ پاناھ تىلىگۈچىلەر پاناھ تىلەيدىغان ئەڭ ياخشى نەرسىدۇر)» دېدى.

ئىمام مالىك ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام ئاغرىپ قالسا، بۇ ئىككى سۈرىنى ئوقۇپ ئۆزىگە يۈرەتتى. پەيغەمبەرئەلەيھىسسالامنىڭ كېسىلى بەك ئېغىرلىشىپ قالغاندا، بۇلارنى مەن ئوقۇپ پەيغەمبەرئەلەيھىسسالامنىڭ قولىنىڭ بەرىكتىنى ئۈمىد قىلىپ ئۆزىنىڭ قولى بىلەن ئۆزىگە يۈرۈپ قوياتتىم. بۇ ھەدىسنى ئىمام بۇخارى، ئەبۇداۋۇد، نەسائى ۋە ئىبنى ماجە قاتارلىقلارمۇ رىۋايەت قىلدى. ئەبۇ سەئىدنىڭ مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىندى: پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام جىن ۋە ئىنسانلارنىڭ كۆزلىرى تېگىپ قېلىشتىن (باشقا دۇئالار بىلەن ئاللا تائالاغا سېغىنىپ) پاناھ تىلەيتتى. سۈرە فەلەق بىلەن سۈرە ناس چۈشكەن ئىدى. پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام بۇ ئىككى سۈرە بىلەن پاناھ تىلەپ بۇ ئىككى سۈرىدىن باشقا بىر نەرسە بىلەن پاناھ تىلەشنى تاشلىدى. بۇ ئەسەرنى ترمىزى، نەسائى ۋە ئىبنى ماجە قاتارلىقلار رىۋايەت قىلدى.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ

فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللا نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن

«مەخلۇقاتنىڭ شەرىدىن، قاراڭغۇلۇقى بىلەن كىرگەن كېچىنىڭ شەرىدىن، تۈگۈنلەرگە دەم سالغۇچى سېھىرگەرلەرنىڭ شەرىدىن، ھەسەتخورنىڭ ھەسەت قىلغان چاغدىكى شەرىدىن سۈبھىنىڭ پەرۋەردىگارى (اللە)غا سېغىنىپ پاناھ تىلەيمەن» دېگىن (1-5).

«مەخلۇقاتنىڭ شەرىدىن (سۈبھىنىڭ پەرۋەردىگارى (اللە)غا سېغىنىپ پاناھ تىلەيمەن» دېگىن)» يەنى ھەممە مەخلۇقاتلارنىڭ يامانلىقلىرىدىن اللە تائالاغا سېغىنىپ پاناھ تىلەيمەن. سابىت بانانى ۋە ھەسەن بەسى: جەھەننەم، ئىبلىس، شەيتان ۋە ئۇنىڭ بالىلىرى شۇ مەخلۇقاتلارنىڭ ئىچىگە كىرىدۇ، دېدى.

«قاراڭغۇلۇقى بىلەن كىرگەن كېچىنىڭ شەرىدىن (سۈبھىنىڭ پەرۋەردىگارى (اللە)غا سېغىنىپ پاناھ تىلەيمەن» دېگىن)» مۇجاھىد: بۇ قاراڭغۇلۇقتىن كۈن كىرىپ كەتكەندە پەيدا بولىدىغان كېچىنىڭ قاراڭغۇلىقى كۆزدە تۇتۇلىدۇ، دېدى. بۇ قاراشنى ئىمام بۇخارى مۇجاھىدىدىن رىۋايەت قىلدى. ئىبنى ئەبۇنۇجەيھۇمۇ مۇجاھىدىنىڭ شۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدى. ئىبنى، مۇھەممەد ئىبنى كەئب، زاھەك، خۇسەيىق، ھەسەن ۋە قەتادە قاتارلىقلار: بۇ قاراڭغۇلۇقى بىلەن كىرگەن كېچىدۇر، دېدى.

زۆھرى: بۇ، كۈن كىرىپ كەتكەندە پەيدا بولىدىغان قاراڭغۇلۇقتۇر، دېدى. ئەبۇلمەھزەم ئەبۇھۈرەيرەنىڭ: بۇ، يۇلتۇز كىرىپ كەتكەندە پەيدا بولىدىغان قاراڭغۇلۇقتۇر، دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدى.

ئىبنى زەيد: ئەرەبلەر ئۈركەر يۇلتۇز ئولتۇرسا قاراڭغۇ چۈشتى دەيتتى، (چۈنكى) كېسەل ۋە يۇقۇملۇق كېسەللەر بۇ يۇلتۇز ئولتۇرغاندا كۆپ بولۇپ، چىققاندا بولمايتتى، دېدى. ئىبنى جەرر باشقا ئالىملار: بۇ، ئاي كىرىپ كەتكەندە پەيدا بولىدىغان قاراڭغۇلۇقتۇر دەيدۇ، دېدى. ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان تۆۋەندىكى ھەدىس بۇلارنىڭ دەلىلىدۇر. ئىمام ئەھمەد ھارس ئىبنى ئەبۇسەلەمەدىن ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنىڭ قولۇمنى تۇتۇپ، ئاي چىققاندا ماڭا ئاينى كۆرسىتىپ تۇرۇپ: «سىز بۇ ئاي كىرىپ كەتكەندە پەيدا بولىدىغان قاراڭغۇلۇقنىڭ يامانلىقلىرىدىن اللە تائالاغا سېغىنىپ پاناھ تىلەڭ» دېدى. بۇ ھەدىسنى ترمىزى ۋە نەسەئى قاتارلىقلار رىۋايەت قىلدى.

«تۈگۈنلەرگە دەم سالغۇچى سېھىرگەرلەرنىڭ شەرىدىن، سۈبھىنىڭ پەرۋەردىگارى (اللە)غا سېغىنىپ پاناھ تىلەيمەن» دېگىن مۇجاھىد، ئىكرىمە، ھەسەن، قەتادە ۋە زەھەك قاتارلىقلار: بۇنىڭدىن سېھىرگەرلەر كۆزدە تۇتۇلىدۇ، دېدى. مۇجاھىد: بۇنىڭدىن تۈگۈنلەرگە دەم سالغان سېھىرگەرلەرنىڭ يامانلىقلىرى كۆزدە تۇتۇلىدۇ، دېدى.

ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان بىر ھەدىستە مۇنداق بايان قىلىندى: جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: ئى مۇھەممەد ئاغرىپ قالىدىغۇمۇ؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەئە» دېدى. جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام: مەن ساڭا ئەزىيەت بەرگەن ھەرقانداق كېسەلدىن، بارلىق ھەسەتخورنىڭ ھەستىنىڭ يامانلىقلىرىدىن ۋە كۆزى ياماننىڭ (كۆزىنىڭ) يامانلىقلىرىدىن اللە تائالانىڭ ئىسمى بىلەن ساڭا دەمسە سالمەن، (لېكىن) شىپا اللە تائالادىندۇر، دېدى.

پەيغەمبەرئەلەيھىسسالامنىڭ سېھىر قىلىنغانلىقىنىڭ بايانى توغرىسىدا

ئىمام بۇخارى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام سېھىر قىلىنغاندا، ھەتتا ئاياللارنىڭ قېشىغا كەلمىسىمۇ ئۆزىنى ئاياللارنىڭ قېشىغا كەلدىم دەپ گۇمان قىلىدىغان بولۇپ قالغان ئىدى. سۇفيان: ئەگەر ئىش شۇنداق بولغان بولسا، بۇ ئەڭ قاتتىق سېھىر قىلىنغانلىقتىندۇر، دېدى. پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام: «ئى ئائىشە! سىز ئاللاھ تائالانىڭ ماڭا مەن ئاللاھ تائالادىن سورىغان نەرسىنى بەرگەنلىكىنى بىلىدىغىزمۇ؟»⁽¹⁾ قېشىمغا ئىككى كىشى كېلىپ، بىرى بېشىمدا، يەنە بىرى ئايىغىمدا ئولتۇردى. بېشىمدا ئولتۇرغىنى ئايىغىمدا ئولتۇرغىنىغا: ئادەمنىڭ ھالى قانداق؟ دېدى. ئايىغىمدا ئولتۇرغىنى: بۇ سېھىر قىلىنىپتۇ، دېدى. بېشىمدا ئولتۇرغىنى: ئۇنىڭغا كىم سېھىر قىلىپتۇ؟ دېدى. ئايىغىمدا ئولتۇرغىنى: لەبىد ئىبنى ئەئسەم، دېدى. ئۇ زۇرەيىق جەمەتىدىن بولۇپ، يەھۇدىيلارنىڭ ئىتتىپاقىدىشى بولغان بىر مۇناپىق ئىدى. بېشىمدا ئولتۇرغىنى: سېھىرنى نېمىگە قىلىپتۇ؟ دېدى. ئايىغىمدا ئولتۇرغىنى: تاغاق بىلەن (باش تارىغاندا چۈشكەن) چاچقا، دېدى. بېشىمدا ئولتۇرغىنى: ئۇ (يەنى تاغاق بىلەن چاچ) قەيەردە؟ دېدى. ئايىغىمدا ئولتۇرغىنى: ئۇ خورمىنىڭ ئەركەك چېچىكىنىڭ بەرگىسىگە يۆگەپ زەرۋان قۇدۇقىدىكى تاشنىڭ ئاستىدا قويۇلغان، دېدى «دېدى. ئاندىن پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام شۇ قۇدۇقنىڭ قېشىغا كېلىپ، ئۇ نەرسىلەرنى چىقىرىپ: «مەن كۆرسىتىلگەن قۇدۇق مانا مۇشۇ، ئۇنىڭ سۈيى خۇددى خېنە ئارىلاشتۇرۇلغاندەكتۇر ۋە ئۇنىڭ خورمىلىرى (يەنى ئۇ قۇدۇقنىڭ سۈلىرىدا سۇغىرىلغان خورمىلار) خۇددى شەيتانلارنىڭ بېشىدەك» دېدى. ئۇ نەرسىلەر (قۇدۇقتىن) چىقىرىپ ئېلىندى. مەن پەيغەمبەرئەلەيھىسسالامغا: (بۇنىڭغا ئوقۇلغان سېھىرنى) قايتۇرمامسەن؟ دېدىم. پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام: «ئاللاھ ماڭا شىپالىق بەردى. مەن بىرەر كىشىنىڭ ئۈستىدىن (پالانى ماڭا سېھىر قىلىپتۇ دەپ) يامانلىق تارتىشنى يامان كۆرىمەن» دېدى. ئاللاھ تائالاغا شۈكۈرلار بولسۇن. شۇنىڭ بىلەن سۈرە فەلقنىڭ تەپسىرى تۈگىدى.

(1) پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام ئاللاھ تەئالادىن ئۆزىگە كىمىنىڭ سېھىر قىلغانلىقىنى ۋە سېھىرنى نېمىگە قىلغانلىقىنى بىلىشنى سورىغان.